

Hajtsuk a vaddisznót! --- 2013. december

A vaddisznóhajtások kedveltsége, jelentősége együtt növekedett a hazai vaddisznóállomány növekedésével. A hajtás szervezése, előkészítése és lebonyolítása igen komoly felkészültséget, terület-, és vadismeretet igényel.

A disznóhajtások leginkább kívánatos időpontja a november és a december hónap, amikor a bűgás miatt a kanok a kondákkal vannak. Januárban, már nem igazán etikus, de a január második felében pedig kifejezetten etikátlan ilyen programot tartani, hiszen a hó végére a kocák előrehaladottan vemhesek és a kondáktól is elkülönülve készülnek a fialásra. Azt is el kell mondani, hogy az évről évre emelkedő hasznosítási kvóta megköti a jogosultak kezét, valamint az is tény, hogy kecsesgető bevételekre lehet szert tenni egy-egy vaddisznóhajtással.

Kimondhatjuk, hogy nem olcsó mulatság a vaddisznóhajtás, de az eredményesség esélye, a különlegessége és a szépsége sok mindenért kárpótolja a befizetőket. A vaddisznóhajtás soha nem szűkölködik eseményekben. A hangulata bizakodó várakozással, élményszerű sikerek reményével telített, a menete gyakran csendes, de feszült szemlélődés és néha nagyon is mozgalmas történések keveréke. Disznóhajtásban valamiféle vadmozgást mindig lát vagy észlel a vadász. Egy vaddisznóhajtásra szóló baráti meghívás minden vadász szívét megdobogtatja, még azokét is, akiknek területük jellegéből fakadóan gyakrabban van lehetőségük a vadászat e nemes módját gyakorolni. Ezek a társas vadászatok nagyon fontos társasági események a vadásztársaságok életében, hisz itt tudnak a vadászok, vadásztársak találkozni, ekkor van módja a vadásztársasági tagoknak elhívni a közösségükbe a saját vendégüket. Amikor pedig tétre, azaz pénzre megy az eladott hajtás kimenetele, minden tag hozzájárulhat a két kezével a társaság jobb működéséhez.

A hajtóvadászatokra különösen szigorú szabályok vonatkoznak, ugyanis 25 vadász és ugyanennyi vagy több hajtó részvételével zajló társas vadászat alkalmával rengeteg olyan kritikus pont keletkezik, ahol a szigorú szabályok és azok következetes betartása nélkül sok baleseti forrás kínálkozna.

Előzetesen tervet kell készíteni. Az elvégzendő feladatokat veszem számba a teljesség igénye nélkül:

1. A hajtandó területek feltárása, előkészítése (nyiladékok megtisztítása);
2. löállások kijelölése, tilos löirányok meghatározása, megjelölése;
3. hajtások irányának meghatározása;
4. a vadászat segítői (hajtás vezető, hajtás irányítók, felvezetők, vadösszeszedők) részére a vadászatot megelőző napokban tartott feladatmegosztás és egyeztetés;
5. hajtás térkép elkészítése (tilos löirány, hajtások iránya, sorszámozott standok elhelyezkedése, ebéd helye, teríték helye, terepjárók parkolási helye);
6. térkép sokszorosítása;
7. meghatározni a zsigerelés módját, helyét, idejét;
8. megtervezni a területekre való kijutás lehetőségét;
9. gépjárművekre beosztani a vadászokat sorszámonként;
10. gondoskodni kellő létszámú terepjáróról (1 autó max. 3 vadász+ a sofőr);
11. gondoskodni kellő létszámú hajtóról, azok eligazításáról, szállításukról.

A vadászat megkezdése előtt tartandó eligazítás nagyon fontos része a vadásznak és ezért is kell nagyon hangsúlyosan minden részletre kiterjedően megtartani:

1. A résztvevők köszöntése;
2. a balesetvédelmi szabályok hajtásra vonatkozó pontjai;
3. löhető vadfajok;
4. hajtások száma, hajtások várható hossza, ideje;
5. hajtásindítás és hajtás végének jelzésmódjai;
6. várható-e kontrahajtás, és jelzésének módja;
7. kik a felállítók, melyik felállító milyen számú vadászokat állít fel;
8. ki melyik gépkocsiba szálljon (lehetőleg a nap során ez ne változzon);
9. ebéd helye, módja;
10. a vadászat várható befejezése;
11. teríték helye.

A vadászat tervezési szakaszának leglényegesebb szempontja, hogy a vadászatra jogosult tudja, hogy a vadászterületén hol található meg a vadászat tervezett idejében legbiztosabban a disznók, mert ezeket az erdőrészeket kell tervezni a hajtások színhelyéül. A hóban hátrahagyott nyomokból, túrásokból, kijárt vadváltókból könnyen megállapíthatjuk, melyik sűrűt választották a disznók nappali tartózkodóhelynek. Jól kezelt és gondozott területen a vadásztatónak és a személyzetnek a vadászat előtt ezt pontosan kell tudnia ahhoz, hogy eredményes vadászat után állhassanak a szép teríték mellé a vadászok. A nappali beálló sűrűkben már hetekkel a nagy nap előtt el kell kezdeni a helyhez szoktató etetést és biztosítani kell a vad teljes nyugalma, azaz le kell zárni az adott területrészt.

A hajtástérképnek tartalmaznia kell valamennyi lőálláson álló puskás helyzetét (ugyanazon a lapon), a lőállásra felállított puskás helyzetét a tilos lőirányok egyértelmű feltüntetésével, a hajtás irányát, a szükséges biztonsági rendszabályok leírását, valamint a vadászatvezető, illetve a felvezető(k) elérhetőségeit. A hajtástérképnek ezen túlmenően meg kell felelnie az eligazodáshoz szükséges léptéknek (1:10.000, de legfeljebb 1:20.000 méretarány). Hajtástérképet kötelező készíteni a vadászat résztvevői közül a vadászat vezetője, a hajtás- és szárnyvezetők, a felvezetők, vadösszeszedők, utánkeresők, gépkocsivezetők és valamennyi lőálláson álló puskás részére.

Gyakran előfordul, hogy a vadak már a hajtás megkezdése előtt megindulnak, mivel az előkészületek – a terepjárók felvonulása, a hajtók felsorakoztatása, a puskások elhelyezkedése a lőállásokban, a hajtásban részt vevő ebek csaholása – zajjal járnak. A vaddisznók ösztöneiknél fogva megérezhetik, hogy valami történni fog. Az öregebb kanok már a hajtás megkezdése előtt igyekeznek elhagyni a nappali vackukat.

Az sem kétséges, hogy a siker záloga a megfelelően felkészített hajtógárda. Nagyon fontos, hogy minden hajtóba kötelező érvénnyel „beleivódjanak” az eligazítás során nyomatékkal elmondott szabályok. Az eredményes disznóhajtás fontos feltétele, hogy legyenek a hajtókkal jól hasznosítható kutyák is, mert nélkülük eredménytelen a hajtás, bármilyen szervezett is az. Az ebek szimata nélkülözhetetlen a sűrűben rejtőzködő vadak felkutatásában és a sebzettek keresésében. Különösen a kis testű, fűrge ebek váltak be erre a célra, mert a sűrűben ezek tudnak mozgékonyan védekezni a disznó dühödt támadásai ellen.

A vadászon résztvevők mindegyikének megelégedésére szolgál, ha egy jól átgondolt, egymásra épülő, gördülékeny logikai kapcsolatsorként éli meg a vadászat lebonyolítását, mert ezzel a megelégedettséggel tér vissza a vendég a következő vadászatra és kelti jó hírét a területnek és a terület gazdáinak. Amennyiben mindezek mellé egy hóval borított, hűvös de napsütéses időjárás is hoznak a vendégek, és az erdő csendjét sűrűn és rendre megtörő fegyver morajlással tarkított vaddisznóhajtás örök és felejthetetlen vadászélményt tud nyújtani a résztvevőknek.

Galambos Kálmán
vezetőségi tag